

Steluța strălucește

Jane McBride

Bazat pe o întâmplare adevărată

„It's nice to be here with you in Primary” (Children's Songbook, p. 254).

Steluța și-a aranjat hainele. Încă se simțea ciudat să poarte rochița la Biserică. La vechea ei biserică, fetele purtau duminica pantaloni sau pantaloni scurți. Dar nu și la noua ei Biserică. Ea și mama ei au fost botezate de curând în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

Steluța a oftat în timp ce se privea în oglindă. Era entuziasmată să meargă la Biserică pentru prima dată în calitate de membră oficială, dar era și emoționată. Înainte, stătea cu mama tot timpul la biserică. Dar, acum, mergea la Societatea Primară.

Steluța a privit printre gene la imaginea ei. Dacă nu se va acomoda? Dacă ceilalți copii n-o să le placă de ea?

„Steluța? Ești gata?”, a întrebat-o mama.

Steluța a coborât scările. „Arăt bine?”, a întrebat ea.

Mama a zâmbit.

„Ești frumoasă.”

Steluța s-a strâmbat. „Tu trebuie să spui asta. Tu ești mama mea.”

„Ai dreptate. Trebuie să spun asta. Pentru că este adevărat.”

Steluța a zâmbit puțin. Mama știa întotdeauna s-o facă să se simtă mai bine. Dar încă era emoționată. Dacă niciunul dintre ceilalți copii nu va dori

să-i vorbească? Avea prieteni la școală, dar ei nu erau membri ai noii ei Biserici. Ar fi vrut să aibă măcar un prieten care să meargă cu ea la Biserică.

„Mi-am amintit că trebuie să fac ceva”, i-a spus mamei.

A alergat, înapoi, pe scări și a îngenuncheat lângă patul ei. „Dragă Tată Ceresc, Te rog ajută-mă să-mi fac prieteni. Cred că lucrurile pe care mi le-au predat misiunii sunt adevărate, dar sunt speriată.”

Steluța a stat în genunchi și a ascultat. După un moment, a avut un sentiment minunat, liniștitor și nu a mai fost atât de emoționată.

La Biserică, Steluța și mama ei au stat lângă o familie cu trei fetițe. Înainte ca adunarea să înceapă, părinții

s-au prezentat și au început să discute cu mama. Steluța le-a ajutat pe fete să coloreze o imagine cu Isus.

Episcopul Andrews s-a îndreptat către ele. „Soră Cunningham! Steluța! Mă bucur să vă văd astăzi.” Le-a întâmpinat pe fiecare cu un zâmbet călduros și o strângere de mână. Steluța uitase cât de drăguță era toată lumea la Biserică. Poate că, la urma urmei, avea să-și facă un prieten.

După adunarea de împărtășanie, Steluța s-a dus la Societatea Primară. S-a uitat, în treacăt, la ceilalți copii, în timp ce s-a așezat emoționată. Vorbeau unii cu ceilalți și nu păreau să o observe. Steluța s-a simțit descurajată. La urma urmei, avea să fie în largul ei.

Tocmai atunci, o fată de vârsta Steluței a intrat în încăpere. „Și ea pare emoționată”, s-a gândit Steluța. „M-aș putea duce să vorbesc cu ea.”

A respirat adânc, apoi s-a îndreptat către fată. „Bună! Mă numesc Steluța. Sunt nouă. Ai vrea să stai lângă mine? Steluța și-a ținut respirația. Ar dori fata să fie prietena ei?

Fata a schițat un zâmbet. „Eu sunt Sarah. Și eu sunt nouă. Familia mea tocmai s-a mutat aici din Ontario.”

„Mama și cu mine am fost botezate acum două săptămâni”, a spus Steluța. „Nu știu sigur ce trebuie să fac.”

Zâmbetul a luminat și mai mult chipul lui Sarah. „Vom descoperi împreună.”

Steluța și Sarah s-au așezat împreună cu membrii clasei. Din când în când, Steluța se uita la Sarah și zâmbea. Sarah zâmbea și ea. Steluța se simțea liniștită și fericită. Știa că Tatăl Ceresc îi răspunsese la rugăciune și o ajutase să-și facă o prietenă.

În timpul lecției, învățătoarea le-a rugat pe Steluța și pe Sarah să se prezinte.

Steluța s-a ridicat în picioare. „Mă numesc Steluța Cunningham. Mama și cu mine am fost botezate acum două săptămâni.” A făcut o pauză și un zâmbet i-a apărut pe față în timp ce s-a uitat la noua ei prietenă. „Și ea este prietena mea, Sarah.” ■

Autoarea articolului locuiește în Colorado, S.U.A.

GÂNDIȚI-VĂ LA ACEST LUCRU

Cum puteți întâmpina cu căldură pe cineva care este nou în Biserică?